

ВЪСТНИКЪ

Градската библиотека

НА ЦЕНТРАЛНИЙ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕН СЪВЪТЪ

АБОНАМЕНТЪ:

За България год. 18 лв.
За чужбина год. 32 лв.

За обявления от плаща
по 30 ст. на кв. см.

Адресъ:

в. Добруджа, Бабацагъ

Излиза:

понеделникъ, сряда
и петъкъ.

Единъ брой 10 ст.

Ромъния и Добруджа.

Новосъздаденото положение по отношение на Добруджа създава сключеността между България и Съгласението, отъ деня на денъ все повече възбужда ромънската политика и създава условия за изостряване на отношенията между двата лагера — антавтофилски и германофилски. Последния използва случая за да обвини правителството на Братияну въ нещастията, които оползотаха Ромъния, както и изобщо всички антавтофилски въ кжогледство. Той констатира, че за Съгласението, излизаното на България отъ войната сега, има много по-голяма стойност, отъколкото възникнало на Ромъния въ войната през 1916 г., вследствие на което Съгласението ще иска да възнагради добър България, макаръ и за сметка на оная бивша съюзница — Ромъния. И като взема по-голямо отъ това, чията германофилски печатъ раздухва умразата, противъ Съгласението и подканва правителството, опирайки се на поддръжката на Централните сили, да окупира Добруджа, като отъ това постави конференцията предъ свършения фактъ.

Антавтофилътъ отъ въ недоумение. Въ становището на Съгласението по добруджанския въпросъ, та виждатъ Ромъния, изоставена, виждатъ в-рхуването на тяхната политика. Помисляха се та да изтръгнатъ отъ Франция едно опровержение, което да унищожи тяхъ самите и да обезоружи германофилътъ, въ не можаха да се домогнатъ до него. Все пакъ та още продължаватъ да върватъ, че Съгласението ще имъ довърне Добруджа на мирната конференция, и се въздържатъ да припоржватъ политиката на свършения фактъ.

За утѣха на едината и другата партия слуха, че Съгласението било наклонно да се остави на България южна Добруджа до Кобадинъ. Върху тоя слухъ всички въ Ромъния градятъ своите елики противъ съгласеността непризнатостта, като смятатъ, че върху Северна Добруджа ромънската права не ще се оспорватъ. Изглежда, че върху обявяването противъ антавтофилътъ въ кжогледство и забвудение самите германофилски, не могатъ да се отърсятъ отъ тѣхъ насотта. Одовера на ерваски министъръ г. Пишонъ до ерваски министъръ въ Яшъ ще опомни и едината и другата.

При сохунските аргументи не е ставало въпросъ за податъ на Добруджа, не е ставало и дума за Кобадинъ. Съгласението просто оставя въ владение на България цяла Добруджа до мирната конференция, въ която ще се уредятъ всички териториални въпроси. Ромъния се сърдятъ даде и за това, че Съгласението допуснало разнаване въ конференцията върху Добруджа, която та искатъ да се възвърнатъ безъ въпроса за нейната принадлежност да оста въпросъ на разнаване.

Ако та смятатъ, че тяхната пра-

та конференция отблъдвайки цяла справедливостъ въ оная решение, не само че не ще имъ я отнеме, а напротивъ ще потвърди правата имъ и отъ това ще прасече за винаги цята на въско чуждо покровителство върху нея.

Ако та наистина отъ дълбоко увадени въ правата си, та сами трябва да помислятъ въпросътъ за бъдещата принадлежностъ на Добруджа да се разнава въ мирната конференция.

България е спокойна и се въздържало въпроса върху решението да се разглежда добруджанския въпросъ въ конференцията. Бидежта мирна конференция, която се смята отъ всички, че ще се наидне до висотата на единъ справедливъ и неоподатенъ на лични съображения, международенъ съдъ, не омущава никакъ България, която защитава една справедлива кауза. Убедена сама въ правотата на оная позиция, България е уверена, че нейната пра-

ва не ще бъдатъ потжикани и отъ конференцията, защото правата си тя базира върху волята на добруджанското население. Тая воля изразена тѣхъ недоумилено въ двата добруджански събора, би могла при употребане да се провери и чрезъ едно допитване до населението.

За единъ свободенъ плебисцитъ би трябвало и Ромъния да се бори, ако иска да установи правата си надъ Добруджа. Заканата и политиката на свършения фактъ не ще имъ помогнатъ.

Съ сегашното си държане германофилските ромънски кръгове не правятъ никаква услуга на оная страна. Та усложняватъ чужди интереси, които ги тласкатъ въ опасенъ пътъ. Кжогледството, което та приписватъ на призрачните на Братияну, заслужава и самите тяхъ, като не имъ позволява да сгрятъ облагите за Ромъния отъ една политика на разбирателство и покровно приятелство съ България, следъ настанането на общия миръ.

ДЕКЛАРАЦИЯ

на министъръ председателя

г. Малиновъ

Следъ като очертава вътрѣшната политика на новото правителството, Министъръ Председателя направилъ следната декларация по бъдещата външна политика:

Външната политика въ общи черта, която се налага на България, въ обществено, е въ зависимостъ отъ три факта. Първиятъ е следниятъ: че оная позиция, която заемаше България до преди ослунското примирие, отъ позиция напусната отъ които България е лишена. Такава е дѣйствителността и тоя, който прави политика въ време и пространство, който не теоретизира нищата, той ще разбере, че вече фактъ, какво заеманата стари позиции отъ позиция напусната, очертава по натѣшната външна политика на България. Второ, което е отъ значение и което е фактъ, който също никой не може да откаже: всичкиятъ прѣдотавители на по-

на оная външна политика, която би трябвало да слѣдва България, Тѣхното разбиране отъ 1915 г., разбиране не слѣдвало, а плодъ на тѣхното дълбоко убѣждение, естествено, не може да не влиже върху оная курсъ на външната политика, която има да слѣдва кабинетътъ, който азъ имамъ високата честъ да прѣдседателствувамъ.

И най-послѣ, на трето тѣсто, новиятъ кабинетъ, новиятъ вѣнний, който се налага не само на мажн България, който се налага на всички волини държави и мажн такива, които воюватъ, повече, и на оная които запазва своя неутралитетъ до днешенъ денъ, не могатъ да останатъ безъ влияние върху курса на външната политика, която България, мажн народътъ трябва да слѣдватъ, та се прѣдизагъ въ бъдеще отъ оная ужаси, които прѣживяме презъ три послѣдни години. Съ цѣлоравно, на тѣх три факта, азъ виждамъ винаги съ силни, само отъ оная тѣ могатъ да се отричатъ повтарямъ, отъ наближаването само на тѣх три факта, азъ мога да кажа, че курсътъ на българската външна политика, която въ оная детайли ще има да бъде развита отъ колегата г. Тодоръ Теодоровъ, при първия удобенъ случай, се очерта отъ мене достатъчно ясно, макаръ и на кжогледенъ денъ, когато азъ имамъ високата честъ да прѣдотавя на народното прѣдотавителство новия кабинетъ.

Събитията на дена.

Французитъ въ Ломъ.

Со лунъ, 21 октомври. (Радиотелеграма). Вчера 20 октомври, французитъ сля, се настаниха по Дунава. За първи пътъ въ историята трицѣтното французко знаме се въе по тази частъ отъ брановѣта на големата рѣка. Това събитие ще има всеобщъ отзвукъ. Ето и втория пътъ за съобщение на неприятеля, застрашенъ. Вчера нашиятъ орденъ орѣха и потониха германски шлюпове, които плаваха по рѣката. Съюзницитъ могатъ да протегнатъ рѣка за помощ на Ромъния, която пълна подъ иго на неприятелскитъ армии. Маджаритъ, които виждатъ въ Германия поддръжка на егмонтната си политика и политика на поробено, отъ застрашенъ отъ силитъ, които идатъ да откъснатъ и съ-докровителни на поробенитъ народи, въ сѣция денъ, когато прѣдседателъ Уилсонъ отговори на австро-унгарското правителство, че сега думата е на самитъ народи. Ето, че на вратитъ на Австрия се е появила силата, поставена въ услуга на правото.

Германиятъ оправнать Украина.

Отъ Киевъ съобщаватъ сензационно, че дипломатическитъ сношения между Русия и Украина отъ биле прѣтнати на 6 октомври, поради прѣдстоящото затегане на германскитъ и австро-унгарскитъ войски. Въскъ денъ нарастващото болшевишко движение въ Украина прѣдизвиква голямо безпокойство въ Ромъния.

Режимътъ въ Бесарабия.

Бухарестъ, 21. X. «Лумина» напше въ статия подъ заглавие: «Оргия отъ безчестие», че продажността на ромънското управление въ Бесарабия надминала руската и бесарабчанъ биле отчаяни и мзумени отъ толкова глечетарство.

Въ мена, 17 октомври. Императорскитъ манифестъ за прѣустройството на Австрия въ федерация излезе тази вечеръ. Изглежда, обаче, че той не задоволява заинтересованитъ народности. Чехитъ го поорѣчатъ отрицателно. Въ комисията за външнитъ работи на австрийската делегация, депутатътъ Коросекъ е заявилъ формално още сега отъ името на юго-славянитъ, че послѣднитъ не ще разнаватъ този въпросъ, понеже той няма нищо общо съ тѣхнитъ аспирации. Обнародването на манифеста има за главна цѣль да се постигне автоматичното опирание на войната, да се пелвие върху Германия и, най-сложъ да се прѣдотвратятъ пѣком мованя на прѣдседателя Уилсонъ.

Вчера 18 окт. Императорскитъ манифестъ за прѣустройството на Австрия въ федерация излезе тази вечеръ.

«Нова Фрей Пресе» казва: не е лесно да се осмислятъ една федерация между народи, които не могатъ да се търпятъ по между си, които се различаватъ по езикъ и аспирации, които още отъ начало дъреха вътрѣшенъ миръ по пѣти на отсѣпленостъ.

Споредъ «Новой Виперъ Тагесблатъ» най-трудното ще бъде да се разграничатъ областитъ на разнитъ народи. Този въпросъ крме въ себе си дѣйствителна опасностъ. «Арбайтеръ Цайтунгъ» настоява умѣрено въ въвежата си статия, че манифеста е само полумѣрка; народитъ не желаятъ да чакатъ независимостта си, тѣ желаятъ да я иматъ.

19 октомври. (радиотелеграма). Съобщаватъ отъ Амстердамъ: учреденитъ въ Загребъ юго-славянски народенъ съвѣтъ, въ който влизатъ 85 души прѣдотавители на Хърватско, Славония, Далмация, Истрия и Боосна-Херцеговина, се е провъзгласилъ за една независима юго-славянска държава.

Цѣлнитъ Белгийски морски брѣгъ по който бѣха главнитъ бази на подводнитѣ е отсѣтенъ отъ германцитъ. Съобщенията по сухо между Съгласението и Холандия са възстановени.

Бухарестъ, 21. X. Съобщаватъ «Стягу» единственъ между днешнитъ бухарестки вѣстници съобщава следното: съгласно императорския рескриптъ, който дава автономия на всички народности отъ Австрия и право за избране народни съвѣтници, натоварени да третиратъ съ правителството по отношение на бъдещата конституция, делегатитъ на ромънския народъ отъ Австрия също се избрали. Ромънскитъ депутатъ отъ австрийския парламентъ се обявилъ за ромънско национално събрание и избранъ прѣдседателъ и подпрѣдседателъ.

Бухарестъ, 21. X. Яшкитъ в. «Епока» пише, че Германия бърза да уреди отношенията на Украина и въобще на источния въпросъ, прѣдвидъ на приближаванъ миръ и за това се обявява и за украинско-ромънски прѣговори. Ромъния нямамо какво да разнава отъ Украина, защото Бесарабия се приюединила къмъ Ромъния по силата на правото за самоспрѣдѣление на народитъ, на което и Украина дължада оноего опжествуване.

Германия и мирътъ.

Какво ще прави Германия следъ послѣдния американски отговоръ още не се знае. Отъ единъ манифестъ на германската социално-демократическа партия, разгласенъ вчера отъ Науенъ се вижда, че въ Германия има силни вътрѣшни бржения. Въ манифеста се казва, че Германия е на пътъ да стане народна държава, че при външна опасностъ трябва да се зацѣпва държавата, и че задачата на новото правителство, въ което влизатъ соц.-демократи е да сплужи миръ. Следъ това позивътъ се обръща отъ силни израва противъ противницитъ на вътрѣшното прѣустройство, които се опитвали да насочатъ недоволството на народа противъ, новото правителство. Припаватъ се силно и болшевишкитъ агитации въ Германия които крѣтосвали пѣти на новото правителство, и служили на контра-революцията.

Турция иска миръ. Какви ще бъдатъ условията на Съгласението.

Женева, Извѣстие на Райтеръ, че новото турско правителство се е обрнало къмъ Съединенитъ Щати съ молба за поорѣдночество, дава поводъ на вѣстницитъ да разнаватъ условията, при които Съгласението би се отключило да сплужи миръ съ Турция. «Дейли Мейлъ» заявява, че турцитъ трябва да прѣдхадатъ на Съгласението Дарданелитъ и Босфора, да отсѣпятъ флотата си, да казватъ Канавъ и Перомъ, да прѣдхадатъ Баку на англичанитъ, да напуснатъ Сирия и да направятъ всички улеснения за съюзническитъ олотъ, за да могатъ тѣ да прѣмахватъ германскитъ замесна отъ Черно море и да помогнатъ на руситъ да се освободятъ отъ германското иго. Турция би могла да се надѣва, че не ще бъде третирана сурово само ако изпълни тѣзи условия, както и условията отъ воененъ характеръ, които сплужитъ командующи въ Сирия, Месопотамия и на Балканитъ намѣрятъ за необходими. Баверъ Паша, трябва да даде възмездие за чудовишнитъ мзанета на арменското население.

Добруджанската организация и фонна «Добруджа» въ

И. С.

Раздвлята.

Част отиданни, част разлуки
Имъ не радостъ ни печаль.

Въ миналия месецъ на стюжа на България съ централните сили, посрещането на германските части, въ всички краища на България, станало съ подобаваща тържественостъ, а често и съ голяма задущеностъ.

Българската недовършеностъ, обаче не бже напълно изкоренена. Единъ потенъ скептицизмъ продължаваше да низича българската дума.

Прѣсно е въ паметта ни едно посрѣщане на германска войскава частъ, на една гара, въ вътрѣшността на България.

Прѣдставителитѣ на официалнитѣ граждански и военни власти привѣтстваха съюзницѣтѣ, музиката свири германския и българския химнъ, ототиди гърла се напъватъ да викатъ хохъ и ура, всѣки се мачи да прѣдаде по голяма тържественостъ на посрѣщането. Не може обаче да не се почувствува, че тая любовностъ не е съвсѣмъ несприродна. Отъ връме на връме чувства се една патетичностъ.

Прѣдвиденитѣ рѣчи и деромонии се привършватъ всѣки се чуди съ какво да запълни ватинството. Настъпва безпрограмната частъ. Намитѣ войници смѣватъ се между германскитѣ, разглеждатъ пушкитѣ имъ, ракицитѣ имъ, обѣждоето и каскитѣ имъ и съ химика се мачатъ да задоволятъ любовитството си. Германцитѣ, съ гордо съзнание за тяхното прѣвзходство, съ снисходителна усмивка удостоаватъ, своитѣ ориенталски брата по оръжие. Намата храбростъ, обаче трѣбва да се манифестира на въскѣдъ, и като нѣма другъ начинъ, група нами войници заночава да нѣе воинствени мотиви. „Съюзници разбойници“ разбира се, се подона отъ всѣкъда.

Видѣтъ гражданитѣ съ усмивка забвѣла. „Съюзници ужъ посрѣщаме, а имъ прѣкъ — съюзници разбойници. Като че ли искаше да искаме едно свое прѣдчувство.

Но, локомотива изпнѣтъ, и скоро потегли вортѣтъ звуковетѣ на германския химнъ и викове „хохъ“ и „ура“. Мнозина въздъхнаха, като следъ нѣкоя прикилена работа.

Три години България бѣ съюзница на Германия. Цѣли три години наши войници се биха рано до рано съ германцитѣ, никога обаче тоя съюзъ не се изрази въ едно близко обичуване между българския и германския войнѣкъ, нѣкъдѣ едно истинско побратимяване не затѣрди тяхни съюзъ. Дали това се дължи на разликата въ културата на двата народа, която кара германския войнѣкъ да се държи гордо и дори надмененъ? Дали на това, че намитѣ не знаятъ нѣмски а германцитѣ — български, за да могатъ да се обяснятъ и изразятъ мислитѣ и чувствата си; или най-послѣ това се дължи друга нѣкоя по-дълбока причина?

Безъ да диктуемъ истинскитѣ причини на тая хладнина въ отношенията, фактъ е, че българскитѣ войници чувстваша се, много по-доволенъ, и като въ своя сръда, между плѣнницитѣ руси, отколето между своитѣ съюзници — германци.

Навържени български народъ не се е отличавалъ съ по-други чувства отъ своитѣ второжени синове.

И така съюза на България съ Германия създадохъ между раководитѣ имъ фактори и дори освѣтѣтъ на бойнитѣ театри, не можа да стане съюзъ и между народитѣ имъ.

Възрѣки това цѣли три години България воюва, въздущевена само отъ своитѣ собствени интереси, търпеливо понасяше всички неприятности и минания създадени отъ своитѣ съюзници, главно отъ Германия. Обаче търпението се изчерпа, когато тя застана и на пътя на цѣлитѣ на България.

Съгласно договора за приирие Германцитѣ трѣбва въ срокъ отъ четири седмици да напуснатъ окончателно България, и тѣ започнаха да я напуштатъ. България не имъ прави никакви смѣнки при наминаването, не ги изпраща съ злоба. Тя не ка да се раздѣли приятелски съ довчерашнитѣ си съюзници. И съ право иска отъ тяхъ само то побѣденно.

Изглежда обаче, Германцитѣ не се интересуватъ какви спомени ще оставятъ следъ себеси, нито пъкъ мислятъ какви послѣдствия би могло да има сега тяхното неприянено държане. Следъ като цѣли двѣ години третирала населението отъ етапната зона като робско, и разполагала произволно съ неговия имотъ и трудъ, сега при напуштане България тѣ задигаха цѣли български складове и транспортъ, съблѣкоха войници, ограбиха дори и болници, а въ етапната зона, която съгласно единъ договоръ мѣжду Германия и България, трѣбваше да напуснатъ на 10 т. м., тѣ още продължаватъ своята, чисто германска, стопанска дѣйностъ, безъ да ги смущаватъ протеститѣ на българското правителство.

Нито! Ще понесемъ и това послѣдно поругание отъ бившитѣ си съюзници, като се помчимъ да го изкушимъ при равносметката.

Въ своето нежастие нѣмъ заглушитъ гласѣтъ на уразата, нѣмъ ще изгубимъ разсъдѣка си. Нека се издигнемъ съ своето великодушие, надъ „културния“ германски войнѣкъ, нека и нѣмъ на нашия редъ, го удостоимъ съ самата снисходителна усмивка, нека го оставимъ да отнесе въ отечеството си, заедно съ ограбената нѣмъ имотъ впечатлението отъ простата но широка и велика българска дума. И както безъ радостъ го посрѣщаме, нека безъ злоба да го изпратимъ.

ИЗЪ РОМЪНИА

(Отъ нашия спец. кореспондентъ)

За новото настроеніе, което съществува въ Ромъния следъ септемврийското примиріе, извѣстна свѣтлина хвърля следното обобщение на „Бутарестеръ Такебаша“.

Споредъ Ямкитѣ, вѣстникъ „Арена“ водителата на либералната партия държатъ редовни заседания въ либералния клубъ и въ салона Мерцеску. Изъ послѣдното за сѣданіе, вѣстникитѣ прѣдава следнаватъ епизодъ: на въпроса на единъ негъреликъ изспитизанитъ, дали е възможно либералната партия да поеме властѣтъ Братияну въ разнѣтъ: „Сега е убогъ моментъ да поемемъ ръководенето на държавното корѣмло, но трѣбва по-напрѣдъ да бжде прѣратонъ и потушенъ повдигнатия оръжъ насъ процесъ; сами това нѣе не ще извършимъ защото по-късно биха на упреквали. За да опечелимъ почва за нашето правителство, джудно е да се остави едно прѣходно правителство, подъ водителството на личностъ, която отом извѣдѣ партианъ, животъ, но се намира подъ нашето директно влияние. Това правителство трѣбва да прѣвесе процесъ, повдигнатъ оръжъ наше правителство. Само тѣтъ отъ чисти рѣшѣ можемъ востѣти на властѣтъ.

На Букурещкия „Лумина“ обобщаватъ отъ Ямъ, че тамъ се очакватъ радостни факти, а не само надежди, относително окончателната есрме, която ще вземе ратнео-царизмѣтъ букурещкия миръ, това навѣрно е намекъ за териториални ототѣжки, уговорени при поименното на полковникъ Радда, който остава въ Ямъ като австро-унгарски делегатъ при ромънското правителство.

ИЗЪ ЧУЖБИНА

(В. Т. Агелция радикотелеграва)

Въ мина. Съобщава се, че чехословацитѣ охлѣдъ заемането на гр. Казанъ сж затрѣляли въ града 500 герм. оеипери, но запонѣдъ на оръбски оеипери. Само единъ хѣларъ е можѣлъ да избѣгнѣ, който съобщава гористо.

Берлинъ. Между помнѣванитѣ съ послѣдната императорска заповѣдъ се намира и Карлъ Любкеитѣ.

Науенъ. Германската нота — отговоръ на Уилсоновата такава се разглежда на дълго въ неутралния печатъ и на войждѣ се изказва за благоприятното оклю-

Москва. Отъ Одеса прѣотитѣнало отбѣщение, опореѣдъ което ромънското правителство обявява за затворени всичкитѣ си черноморски пристанища. Ирландскитѣ паракхѣ Дундортъ е билъ потопенъ въ Ирландскитѣ вода; 30 членни му екипажъ е погнѣналъ отъ оключение на 18 опасени.

Берлинъ. Въ Рейхстага канцлера е държалъ дълга рѣчь, въ която заявѣлъ, че принудителния миръ нѣмако да бжде прѣотъ отъ германска страна безъ бой.

ПОЗДРАВИТЕЛНИ ТЕЛЕГРАМИ

До Н. В. ЦАРЬ Борисъ

По случай възвѣдѣтвѣнето на Н. В. Царъ Борисъ на прѣстола сж му отпращали почти отъ цѣла Добруджа поздравителни телеграми, които редовно ще печатаме въ вѣстникѣ.

Мангаленикия мѣстенъ народенъ комитетъ, като поднася най-почтително своитѣ вѣрно-поданчески чувства на Н. В. Борисъ III, е увѣренъ, че неговото мѣдро управление ще донесе само добро на нашето отечество и отправя горѣщи молиби къмъ всевишния за дълго и щастливо царуване надъ обединена България заедно съ Добруджа.

Прѣдседателъ на комитѣта К. Жеконъ
Секретаръ Георги Шиваронъ

По случай възвѣдѣтвѣнето Ви на прѣстола, Добруджанскитѣ народенъ комитетъ въ с. Саръ-Юртъ, Коджелашка околия, Ви поднася Ваше Царско Височество, искренитъ си привѣтствѣни, като Ви пожелава дълго и щастливо царуване за слава и величїе на България.

Богъ е съ Васъ и съ цѣлокупния български народъ.

Вие добруджанци, въ житѣтъ на които тече българска кръвь, въ гърдитѣ на които тушитъ юнашко българско сърце, очитаме Добруджа за нераздѣлна частъ отъ България и се надѣваме, че Вие, Царю, ще съдѣйствувате въ общия миръ да остане къмъ общото ни отечество майка България.

Ваше Величество, натоваренъ сѣмъ отъ имото на 170 български семейства отъ с. Пѣтѣлъ, Бабадашко, да поднеса сърдечни поздравѣ на Ваше Величество, по случай възвѣдѣтвѣнето Ви на Българския прѣстолъ.

Нека Богъ прѣвзвѣтъ душата на Ваше Величество отъ желанията и стремежитѣ на цѣлокупния български народъ, който себѣдненъ подъ Вашия сѣмѣтъръ иска да се отдаде на дългъ и миренъ трудъ.

Прѣдседателъ на Мѣстния Добруджански народ. комитѣтъ: х. Георги Данковъ

Съ извѣстїето за възкачването Ви на Българския прѣстолъ, населението въ с. Налбантъ, Бабадашка околия, е мапѣлено отъ голяма радостъ и отправя топли молитви къмъ Всевишния да Ви дари дългъ животъ и крепкостъ, да да доизкаратъ дълото за обединението на България.

Нѣе тѣтѣрдо вѣрваме, че ще задигамо свободния български животъ подъ мѣдрото Ви управление.

Прѣдседателъ: Енчо Д. Стояновъ

Всички житѣли на с. Канѣл-Буджѣтъ, Коджелашка околия, отъ дѣтѣтъ-гърмѣче до прѣгърбенитѣ старецѣ, съ неизказана радостъ Ви поздравяваме по случай възкачването Ви, дълбоко вѣрвайки, че всички ще направите за да останемъ въ прѣдѣлитѣ на майка България.

Живѣйте, Царю честити.

За населението: Ст. Тодоровъ

Прѣдседатѣли на тричленната комисиѣ на с. Грѣчи отъ имото на сѣщѣта комисиѣ и на населението, на с. Грѣчи, Мачиноко, прѣвзвѣлено отъ радостѣта за поемане управленїето на държавата отъ Ваше Величество, най-задушено Ви поднася своитѣ поздравления като моли Ваше Величество да употребите всички усилия на мѣдрата политика цѣто този български край да остане за винаги нераздѣлна частъ отъ българската държава.

Прѣдсед. Ив. Хр. Илиевъ

По случай възвѣдѣтвѣнето на Ваше Величество на Българския Царски Тронъ поднасяме прѣдъ отпѣнатѣ Ви нашитѣ най-сърдечни вѣрноподанчески поздравления и благопожелания.

Молимъ Възвишния да Ви надарѣ съ сила и крѣпкостъ за добруджането подъ сѣмѣтъръ Ви, на цѣлия български народъ и майка България, къмъ които се считаме неразривно свързани по кръвь и чувства изразени въ издѣвателно въ двѣта добруджански народни оебора.

Прѣисет. на учѣл. н-ство

Изпнѣдени отъ радостъ и вѣстѣтъ по случай възкачването Ви на Българския прѣстолъ, изказваме на Ваше Величество нашѣтѣ искрени чувства на вѣрностъ и почитъ.

Оуправѣйки топлиятѣ си молиби къмъ небото, молимъ Всевишния да Ви дарува здраве, високъ умъ и мѣдростъ за за уопѣшното водене народнитѣ оебѣдѣни, довършване започнатото народно дѣло — обединението, като Ви пожелаваме дълго и щастливо царуване за доброто на народа и величїето на България.

Прѣдс. на М. Н. Комитѣтъ С. В. Сивновъ

Добруджанската мѣстна организация въ с. Грѣчи, Мачиноко, оеодѣляйки радостѣта на българския народъ по случай възвѣдѣтвѣнето Ви на прѣстола, поднася прѣдъ трона на Ваше Величество чувства на обѣтъ и вѣрноподанство отъ имото на цѣлото население, което е тѣтѣрдо увѣдено, че каузата на добруджанци ще бжде подѣрпена и отъ новия царъ.

Нека земитѣ, които Вие прѣбродитѣ, като воинъ и прѣстолонаслѣдникъ, остане най-яркъ диамантъ на Вашата корона.

Богъ да Ви дарува здраво и крѣпко въ усмивката, цѣто за вѣчни врѣмена българския флагъ да се развѣва по брѣта на долини Дунавъ.

Прѣдседателъ Илиевъ
Секретаръ Радумевъ

По случай възвѣдѣтвѣнето на Ваше Величество на българския царски тронъ нашитѣ най-сърдечни и вѣрноподанчески поздравления.

Добруджанското население, желающе обединението си съ майка България — изразено вече въ два конгреса — се надѣва, че то се намара вече въ началото на оеощѣотняване това си желание и се радва отъ оега на новия си царъ.

Прѣдседателъ на Междѣлския народ. комитѣтъ Митевъ.

Хроника

Германцитѣ си отиватъ. Отъ Кюстенджа съобщаватъ, че германцитѣ бързо прибирѣли бързо оеадовѣтъ си, всички материали и мебели прибрали отъ града и етапната зона и ги изпращали прѣвъ Дунавъ. По линията непрестанно циркулиратъ вѣикове, които прѣвасѣтъ войски мѣдѣти съ паракхѣ.

Въ Сѣверна Добруджа по нареждане на министѣра на вътрѣшнитѣ работѣ ще бждатъ произведени изборѣ за оеорѣжки и общински оеветници. Изборитѣ ще станатъ по начина по който се прѣосѣктираше да станатъ изборѣтъ въ Македония. Въ гргѣдѣтѣ общински кметѣстѣтъ ще бждатъ названи отъ министѣра на вътрѣшнитѣ работѣ а ще бждатъ избрани по 11 души членове. Изборѣтъ ще се прѣмѣвѣждатъ въ публични събрания.

Учитѣли въ Добруджа. Въ Тулчанския и Кюстенджанския оеорѣжѣ сж назначени на вакантни мѣста учитѣли, които наоворо ще прѣотѣгнатъ да заематъ мѣстѣта си.

Изселвѣнето на унгарскитѣ поданници отъ България продължава. Днесъ замѣнава послѣдния беззѣтѣтънъ вѣакъ. Досега сж замѣнили около 1500 семействѣ. За сега въ Софѣя сж останали около 150 семействѣ австро-унгарски поданници.

Пощенскитѣ съобщения между България и Съгласиението се възстановаватъ прѣвъ Солунъ отъ 25 т. м. Размѣната на пощата ще става на гара Ксантѣ.

Споредъ постигнатото опоразумѣние между България и Съгласиението, биванцитѣ отъ Македония и Моравско ще се завърнатъ обратно по роднитѣ си мѣста.

Администрацията въ Добруджа. Прѣдстоѣщо е попълването на административния персоналъ въ Добруджа, който на скоро ще поеме управленїето отъ военната администрация.

Учитѣли за Сѣверна Добруджа. Въ народнитѣ прѣводѣчални учѣлища и въ прогимназитѣ въ Сѣверна Добруджа има оеѣе вакантни мѣста за учитѣли и учитѣлки. Желающитѣ да ги заематъ, да подадатъ заявления, придружени отъ нуждитѣ документи, до Министѣрството на Прѣвѣтата въ Софѣя. Учитѣлитѣ и учитѣлокитѣ въ Сѣверна Добруджа получаватъ заплатѣ, двѣни пари и добавѣни възнаграждения както въ България. Оевиѣтъ туй, учѣлитѣнитѣ на-стоѣтелствѣта имъ даватъ допѣлително въ-награждения отъ 70—100 лв. мѣсечно, безплатна квартира, освѣтѣлене и отопление.

Въ прѣводѣчалнитѣ учѣлища ще се назначатъ учитѣли и учитѣлки, свързани